

פרויקט ההנצחה של בת הדור השני, חוה בוכוולד מפריז, בתה של פרידה רוזנבלט מקובל

מאת: אלי רובא (צילם) וחווה בוכוולד (פריז, אוקטובר 2010)

(תירגמה מאנגלית, חיה ברונשטיין)

אנחנו מכינים סרט תיעודי על קובל.

ראשית, הסרט מתמקד על המשפחה של אמא שלי, פרידה רוזנבלט. אמא עזבה קובל עם אחיה מירון (מאיר) ואשתו פירה לפני שהגרמנים פלשו לעיר. הם עברו את המלחמה במרכז אסיה לפני שהיגרו לצרפת.

רוב בני המשפחה: רוזנבלט, צימרמן, צלינקר, רובינשטיין, ליברמן וכו'. נרצחו בקובל או בערים אחרות באוקראינה.

הדוד שלי אהרון צימרמן, אשתו רוזה ובנם (בנימין) הסתתרו בכפר קטן ליד קובל. ידוע לי ששם אביה של רוזה חיים. כולם נרצחו. אהרון נרצח במקום, אשתו ובנו של אהרון נלקחו כנראה לבית הכנסת קובל בטרם נרצחו. למרבה הצער, אנחנו לא יודעים את השם של הכפר או שם הנעורים של רוזה.

הסרט לא יהיה רק מחקר של משפחתי שלי, אלא בעיקר על יהודי קובל לפני ובמהלך השואה, ובמיוחד על מה שקרה בבית הכנסת הגדול (המרכזי) בקובל.

להכנת הסרט נסענו שלוש פעמים לישראל, ראיינו וצילמו עדים. לאחר מכן, בשנה שעברה (קיץ 2009), נסענו לקובל. שהינו חמישה ימים בקובל וסביבתה. התאכסנו בבית המלון המקומי "misto Naché".

במהלך הביקור הסרטנו פעמיים את בית הכנסת, בחוץ ובפנים ודיברנו עם העובדים במקום. הלכנו לבית הקברות היהודי, ולאחר מכן לאתר הרצח בבכובה (Bachiv). ביקרנו במוזיאון ההיסטורי (שבו אין כמעט דבר על היהודים). פגשנו את סגן ראש העיר בבית העירייה.

אני חושבת שמצאתי את המקום שבו אמא שלי עבדה בתור מנהלת של גן ילדים ברחוב לוצקה (Lutcka). ראיינו כמה עדי ראייה אוקראינים והתקבל הרושם שהם מוכנים לדבר על אירועי מלחמת העולם השנייה.

אנחנו ממשיכים ומחפשים כל מידע או עדות לגבי משפחות רוזנבלט, צימרמן ועל אירועים אשר קרו בקובל לפני, במהלך ואחרי השואה.

בית הכנסת הגדול בקובל – מראה מבחוץ (קיץ 2009)

בית הכנסת הגדול בקובל – מראה מבפנים (קיץ 2009)

ראיונות ברחוב לוצקה (קיץ 2009)

בית המרקחת פרידריכסון (קיץ 2009)